

Nectnosti – neřesti (hlavní hříchy)

Nectnosti jsou zlé návyky, které člověka strhují do hříchů, kazí jeho charakter a oslabují jeho svobodu a ztěžují, aby člověk konal dobro. Tyto neřesti nazýváme také hlavními hříchy, protože podněcují žádostivost a stávají se zdrojem dalších hříchů. Rozeznáváme sedm hlavních hříchů:

1. **Pýcha:** Náklonnost vyhledávat svou vlastní slávu (zásluhy, vyznamenání, staví na odiv své vlastní vlastnosti, neuzná své chyby, hříchy). Přeceňuje své vlastní hodnoty, staví se nad jiné lidi, často i nad Boha. I ve službě druhým může být někdy pýcha, neboť slouží pro sebevyvyšování. Pyšný člověk často zbožští sám sebe (je to často chyba již ve výchově). I prahřích andělů a prvních lidí byl právě v pýše („nebudu sloužit“, „budete jako Bůh“). I ateismus říká, že člověk je okrádán Bohem o svou velikost a slávu – i to je pýcha. Pyšný člověk ztrácí Boha i spolublížní – vidí jen sebe a svou slávu. „Pyšným se Bůh protiví, pokorným dává svou milost.“ 1.Petr 5,5.
2. **Hněv:** Vášnivé hnutí, které nás žene, abychom odstranili to co je proti nám. Hněv máme ovládat, být pánem sama sebe. „Slunce ať nezapadá nad vašim hněvem.“ Ef4,26. Člověk se nemá hněvat na lidi i nepřátele, na osud, na počasí atd. Bůh vše řídí a sesílá slunce i dešť na dobré i zlé. Můžeme se hněvat spravedlivým hněvem: na sebe, že jsme hříšní, na hřích a zlobu v lidech a ve světě. Dokonce je i svatý hněv: proti neúctě k Bohu, např. Ježíš se též hněval svatým hněvem na farizeje a zákoníky, na jejich tvrdost a zlobu srdce, která bránila lidem dojít k Bohu, Ježíš vyhnal prodavače v chrámě. Z hněvu (mimo spravedlivého) vyvěrají další mnohé hříchy a vraždy. „Žárlivost a hněv ukracují život.“ Sir 30,36.
3. **Smilstvo:** Neovládaná touha vyhledávat smyslná potěšení. Sv.Pavel učí, aby nečistota nebyla mezi křesťany ani jmenována Ef 5,3. Smilství silně ovládne člověka a zaslepuje ho, že nevidí vyšší hodnoty, proto je třeba sebezáporu, umrtvování, práce, pěstování hodnot duševních. Není však nejtěžším hříchem – tím je nevěra a neláska.
4. **Závist:** Smutek z úspěchu a štěstí druhého (my naopak máme přát dobro i radost druhým a radovat se z úspěchu druhého. Jsme jedno mystické tělo – církev). Co všechno můžeme závidět? Hmotná dobra, duchovní dobra, náboženská dobra (např. majetek, zdraví, znalosti, zbožnost atd.) „Smrt přišla na svět ďáblou zavidí...“ Moudr.2,23. „Závistivý si ponechává v sobě ďábla dobrovolně.“ (Sv.Jan Zlatoústý).
5. **Nestřídmost:** Nezná míru v jídle a pití a převrací účel. „Jejich bohem je břicho.“ Fil 13-19. „Opilci pak nevejdou do království nebeského.“ 1Kor 5,11. Další hříchy nestřídmosti: škody na zdraví, utrácení peněz, ztráta vlády nad sebou, nespravedlivost k rodině atd. „Jez jen do polosyta, pij do polopita a vyjdou ti plná léta.“ Sem patří i kouření nad míru, braní drog, narkomanie, alkoholismus atd. „Vino pité s rozumem, obveseluje život, piješ-li bez míry, zůstaneš žíznivým.“ Sir 31,32.
6. **Lakomství:** Shromažďování majetku, dychtění po něm víc než je třeba, často aniž se ho používá, tj. zbožštění majetku. Podle sv.Pavla v listě Ef.5,5 je lakomství považováno za modloslužbu. Místo toho, aby člověku majetek sloužil jako prostředek, je mu sám posledním cílem. Ježíš proto varuje: „Bedlivě se chraňte všeliké lakoty.“ Lk 12,15.
7. **Lenost:** Nechuť k práci, ke konání povinností svého stavu. Duchovní lenost je horší, je to nezáměr o spásu. Lenivý vidí v práci břemeno, které odkládá. „Lenost je začátkem všech neřestí“ „Lenivá ruka přivede do bídy.“ Přísl.10,4

Převzato : <http://postoloprty.farnost.cz/duchovni-slovo/katecheze-mravoucne/nectnosti-neresti/>